

Op deze eerste 'vragenavond' willen we allereerst een paar misverstanden wegnemen.

- 1) We hebben niet op alle vragen een antwoord.
- 2) De antwoorden die we hebben zijn bedoeld als bemoediging om zelf de Bijbel te lezen en eigen conclusies te trekken.
- 3) Het is niet onze taak om de conclusies van anderen te bekritisieren.
- 4) Als we al tot nieuwe conclusies komen, dan mag dat nooit leiden tot minachting van geliefde gelovigen die er anders over denken.

De olijfboom (Romeinen 11)

Punt 4) is een goede opstap naar ons eerste onderwerp: de olijfboom.

Paulus gebruikt dit beeld om uit te leggen in welk opzicht de gemeente in de plaats van Israël is gekomen.

De olijfboom en de olijfolie (=de vettigheid, vs.17) zijn door de hele Bijbel een beeld van de werking en de zegen van Gods Geest. De boom is een toonbeeld van stabiliteit¹, zodat Paulus wil zeggen dat de zegen van Gods Geest altijd blijft. De vraag is alleen wie daar deel aan hebben.

In Romeinen 1 - 8 heeft hij uitgelegd dat het niet uitmaakt of iemand een Jood of een heiden is. Iedereen wordt alleen gered door geloof in het verlossingswerk van de Heer Jezus en is dan een kind van God dat steeds meer gaat lijken op Zijn Zoon (8 vers 28).

Maar dan komen de vragen over Gods oude volk Israel. Heeft God Zijn volk verworpen? Nee, want Paulus is daar zelf het levende bewijs van (11 vers 1). Hij introduceert een begrip dat ook in het Oude Testament al bekend was²: het *overblijfsel*, of *restant* (11 vers 5). God laat niet het hele volk los, maar verkiest in Zijn genade om er enkelen te redden, waaronder Paulus. Zij zijn de takken die zijn blijven staan.

Nu worden er takken bij geënt uit een wilde olijfboom. Zij nemen de plaats in van de takken die verwijderd zijn.

Er zijn gelovigen uit de volken, die de boodschap van Gods genade hebben aangenomen. Zij nemen de plaats in van de ongelovige Joden en krijgen deel aan het werk en de zegen van Gods Geest.

Is er voor hen een reden om neer te kijken op de verwijderde takken? Geen sprake van!

Zij zijn niets beter. Het is zelfs zo dat degenen die slechts uiterlijk belijden een christen te zijn, er weer uit verwijderd zullen worden. Dat gebeurt bij de opname van de gemeente want dan blijven zij achter, en wacht hen het oordeel.

Daarna neemt God de draad weer op met zijn oude volk Israël, en begint Gods Geest in hen een grote opwekking. Hij is machtig hen opnieuw te enten (11 vers 26).

Zo schetst Paulus hoe God de beloften gaat inlossen die Hij ooit aan Abraham heeft beloofd: een eigen land tussen de Nijl en de Eufraat, en een bron van zegen voor de hele wereld³.

In zijn betoog heeft Paulus het niet over een soort geestelijk Israël (lees: de gemeente), maar over het letterlijke volk Israël dat dus nog een grootse toekomst heeft nadat de gemeente in de hemel is.

"Het is moeilijk te begrijpen dat als een Jood nu in ongelof sterft en verloren gaat, dat straks elke Jood gered wordt."

Er staat inderdaad dat heel Israël gered wordt, maar dat betekent niet dat elke Jood gered wordt.

Dat was in het Oude Testament al zo, en dat had Nicodemus moeten weten⁴. Ook de farizeeën gaan prat op hun afstamming, maar de Heer corrigeert hen⁵. In Romeinen 9 vers 6 staat al dat niet allen Israël zijn, die uit Israël zijn. Dat wil zeggen: afstamming is geen garantie dat je gered bent. Dat was vroeger in het Oude Testament zo, dat is vandaag zo en dat zal straks nog steeds zo zijn. Iemand wordt alleen gered door geloof in Gods genade.

¹ Lukas 17 vers 6

² Zacharia 8 vers 6, 11, 12

³ Genesis 15 vers 18, 12 vers 1

⁴ Johannes 3 vers 5

⁵ Johannes 8 vers 39 - 44

Alle verlost uit Israël zijn strak "heel Israël". Daarom zei Jesaja al dat zijn volk helemaal uit rechtvaardigen zal bestaan⁶. Het andere deel (tweederde) zal uitgeroeid worden⁷.

"Zijn dat de 144.000 uit Openbaring 7 en 14?"

Inderdaad is dat in de symbolische taal van Openbaring een mooie aanduiding voor het volkomen aantal dat uit Israël tot geloof gaat komen. Het kan ook een letterlijk aantal zijn, maar het feit dat er 12.000 uit elke stam komen (zowel uit de kleine als uit de grote stammen) wijst meer in de richting van een symbolische volheid.

"Uitverkiezing blijft toch een moeilijk punt"

Ja, dat klopt, maar dat is niet omdat de Bijbel het moeilijk maakt, maar omdat wij mensen er onze logica op los laten. Wij zeggen: als God mensen verkiest om gered te worden, dan hebben de anderen pech en zijn zij dus voorbestemd om verloren te gaan.

Zo spreekt de Bijbel nooit. Uitverkiezing is een troost, namelijk voor de gelovige. Maar iemand die zich nog niet voor God gebogen heeft, kan niet zeggen dat hij niet weet of ie uitverkoren is. God wil dat alle mensen gered worden⁸ en biedt dus aan alle mensen die genade aan. Ieder die deze genade heeft aangenomen, krijgt van God te horen dat hij uitverkoren is.

"Dus Abraham hoort niet bij de gemeente. Hij is nu in de hemel, maar waar is hij straks?"

Abraham en alle ontslapen gelovigen zijn in het paradijs, terwijl hun lichamen ergens begraven zijn. Zij zijn allen van Christus en zullen dus opstaan als Hij komt om Zijn gemeente thuis te brengen in de hemel. Zij zullen eerst opstaan, d.w.z. compleet gemaakt worden met hun

opstandingslichaam en wij, de levenden, zullen veranderd worden⁹. Samen met hen gaan we de Heer tegemoet in de lucht¹⁰.

Toch zal er in de hemel een groot verschil zijn tussen de gemeente en de gelovigen uit het Oude Testament. Wij, de gemeente, zullen aan de Heer Jezus gegeven worden als Zijn vrouw op de bruiloft van het Lam. Zij, de gelovigen uit het Oude Testament, zullen er bij zijn als de genodigden. Hoewel hun geloof vaak veel groter was dan het onze, zullen wij in een veel hechtere band met de Heer Jezus staan dan zij. Toch kennen zij geen jaloersheid, maar zullen vooral oog hebben voor het schitterende kleed dat ons wordt gegeven, en dat zal bestaan uit alle rechtvaardige daden die wij hier gedaan hebben¹¹.

"Hoe zal de Geest van God weer leven gaan brengen in Israel?"

Daarvoor hebben we een mooie illustratie in Ezechiël 37 vers 1 - 11. De profeet ziet een dal vol dorre doodsbeenderen en God laat hem zien dat daaruit weer een levend lichaam kan komen door de werking van Gods Geest.

Dat proces verloopt in 2 fasen.

- 1) Beenderen komen bij elkaar en er komen spieren en een huid overheen. Dat is sinds 1948 het geval met de Joodse staat. Van alle kanten komen Joden naar het beloofde land. Het is herkenbaar als Israël, maar heeft nog geen leven.
- 2) De Geest brengt dit lichaam tot leven. Na de opname van de gemeente begint Gods Geest een opwekking in dat volk, zodat men er klaar voor is om hun Messias te ontvangen wanneer Hij opnieuw tot hen komt.

"Toch blijft het lastig om dat nieuwe en unieke van de gemeente goed te zien. In Efeze 2 vers 11 - 22 staat toch ook dat we bij Israël ingelijfd zijn?"

Ook hier is het van belang om nauwkeurig te lezen. De gelovigen in Efeze hoorden tot de

⁶ Jesaja 60 vers 21

⁷ Zacharia 13 vers 8

⁸ 1 Timotheüs 2 vers 4, 2 Petrus 3 vers 9

⁹ 1 Korinthe 15 vers 51, 52

¹⁰ 1 Thessalonika 4 vers 13 - 18

¹¹ Openbaring 19 vers 7 - 9

volken. Zij stonden buiten de zegen die God aan Israël had gegeven (2 vers 11, 12). Er stond zelfs een scheidsmuur tussen, n.l. de wet.

Door het bloed van Christus (dus dóór het kruis) mogen zij dichterbij komen, en is tegelijk die scheidsmuur teniet gedaan. Op dat moment is er een nieuwe mens geschapen, bestaande uit elke Jood en elke heiden die het verzoeningswerk van de Heer Jezus aanneemt. Die bestond dus vóór die tijd niet.

In die nieuwe mens hebben Jood en heiden precies dezelfde zegen. Niet een Joodse zegen, maar een vrije toegang tot de Vader. Niet ingelijfd bij het burgerschap van Israël, maar huisgenoten van God.

Dit gezelschap is de gemeente, en wordt vergeleken met een lichaam (vs.16) en met een huis (vs.20 - 22).

Evenals elk huis heeft ook dit huis een hoeksteen: Jezus Christus. Toen mensen Hem verwierpen, heeft God Hem tot de hoeksteen gemaakt waarop Hij de gemeente kon bouwen¹².

Na die eerste steen werd het fundament gelegd. Dat zijn de apostelen en (nieuw testamentische) profeten. We komen ze tegen in Handelingen als ze er op uit trekken met het evangelie. Duizenden komen tot geloof en zo wordt het huis van God, de gemeente, steen voor steen opgebouwd.

¹² 1 Petrus 2 vers 4 - 7